

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915010390
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915010390.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 20. decembra 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným G. T., nar. XX.XX.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/88/2015-1414 z 18.5.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Ružomberok, č.k. 8T/88/2015-1414 z 18.5.2016.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného G. T., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko E. XXX, okres C., slobodný, nezamestnaný, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e :

- v úmysle vylákať finančné prostriedky v presne nezistených dňoch v rokoch 2013 a 2014 uverejnil na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzeráty na predaj mobilného telefónu Apple iPhone 5S, na ktoré počas mesiaca jún 2013 reagoval E. T., v mesiaci júl 2013 K. C., v auguste 2013 I. T., G. Y., v mesiaci december 2013 C. J., C. C., D. B., v mesiaci január 2014 G. Y., S. V., v mesiaci február 2014 G. C. a Ing. C. O., v mesiaci marec 2014 E. I. a P. K., v mesiaci apríl 2014 Mgr. J. T., C. T., G. N., I. I., P. Y., MUDr. W. O.-W., v mesiaci máj 2014 C. E., P. G., G. J., G. N., K. E., Y. T. a v mesiaci jún 2014 C. O., I. I. a K. E., ktorým pri telefonickom rozhovore predstieral, že disponuje predmetným mobilným telefónom, ktorý obratom zašle na adresu záujemcu po uhradení finančnej zálohy a na uvedený účel vylákal od celkovo 28 záujemcov zálohy, a to od osôb:

- E. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. XX, B. C., vo výške 408,- eur,
- K. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, L. C. L. E., vo výške 405,-eur,
- I. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. XXX, vo výške 202,50 eur,
- G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, okres J., vo výške 420,- eur,
- C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D., vo výške 480,-eur,
- C. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, B., vo výške 510,-eur,
- D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, okres D. L. E., vo výške 1.600 eur,
- G. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, Y., vo výške 360,- eur,
- S. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, P., vo výške 705,-eur,
- G. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XXX, E., vo výške 400,-eur,
- Ing. C. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, J., vo výške 480,- eur,
- E. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. J. XXXX/XX, O., vo výške 420,-eur,
- P. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, G., vo výške 420,-eur,
- Mgr. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, vo výške 470 eur,
- C. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom ul. V. XX/XX, J., vo výške 380 eur,
- G. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX/XX, L., okres D. L. E., vo výške 330,-eur,

- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. E. X/X, J. L. J., vo výške 420,-eur,
- P. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Do G. XXX/XX, B. D., vo výške 100,-eur,
- MUDr. W. O.-W., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, J., vo výške 420,-eur,
- C. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX/XX, L. G., vo výške 1.000,-eur,
- P. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. C. XXX/X/XX, G., vo výške 450,-eur,
- G. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, E., vo výške 450,-eur,
- G. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, G., vo výške 430,-eur,
- K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. XX, B., vo výške 400,-eur,
- Y. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XX, T., vo výške 400,-eur,
- C. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XX, G., vo výške 400,-eur,
- I. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, T., vo výške 200,-eur,
- K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. E. XXX, okres D., vo výške 850,-eur,

príčom konal s úmyslom obohatiť sa na úkor poškodených osôb, ktorým ponúkaný tovar nemienil zabezpečiť a do dnešného dňa im objednané mobilné telefóny nedodal, čím spôsobil celkovú škodu vo výške 13.510,50 eur,

- v úmysle vylákať finančné prostriedky v presne nezistený deň v mesiaci január 2014 ponúkol pri osobnom stretnutí J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, C., zaobstaranie mobilného telefónu zn. Apple iPhone 5S za výhodnú sumu 420 eur, s čím poškodený súhlasil a dňa 15.01.2014 uhradil na účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v D. D., a.s. majiteľa G. T. sumu 370,-eur a následne osobne odovzdal obvinenému 50 eur s tým, že po uhradení uvedenej sumy mu objednaný telefón dodá do jedného týždňa, pričom obvinený konal s úmyslom obohatiť sa na úkor poškodeného J. T., ktorému ponúkaný tovar nemienil zabezpečiť a do dnešného dňa mu objednaný mobilný telefón nedodal, čím mu spôsobil škodu vo výške 420,-eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu, spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l :

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a § 127 ods. 12 Tr. zák.

Z a t o h o o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š u j e výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1T/24/2015 z 11.9.2015, právoplatný 29.10.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák., nakoľko trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014, právoplatný 4.3.2015, považoval súd za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- K. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, L. C. L. E., vo výške 405,- eur,
- I. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom O. XXX, vo výške 202,50 eur,
- G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, okres J., vo výške 420,- eur,
- C. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D., vo výške 480,- eur,

- C. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, B., vo výške 510,-eur,
- D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, okres D. L. E., vo výške 1.600,- eur,
- G. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, Y., vo výške 300,-eur,
- S. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, P., vo výške 705,-eur,
- Ing. C. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, J., vo výške 480,-eur,
- E. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom A. J. XXXX/XX, O., vo výške 420,- eur,
- P. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, G., vo výške 420,- eur,
- C. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom ul. V. XX/XX, J., vo výške 380,- eur,
- G. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX/XX, L., okres D. L. E., vo výške 330,- eur,
- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ľ. E. X/X, J. L. J., vo výške 420,- eur,
- P. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Do G. XXX/XX, B. D., vo výške 100,- eur,
- MUDr. W. O.-W., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, J., vo výške 420,- eur,
- C. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX/XX, L. G., vo výške 1.000,- eur,
- P. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom J. C. XXX/X/XX, G., vo výške 450,-eur,
- G. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, E., vo výške 450,- eur,
- G. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XX, G., vo výške 430,- eur,
- K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S. XX, B., vo výške 400,- eur,
- Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, T., vo výške 400,-eur,
- C. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XX, G., vo výške 400,- eur,
- I. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, T., vo výške 200,- eur,
- K. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. E. XXX, okres D., vo výške 850,-eur,
- J. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, C., vo výške 420,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/88/2015-1414 z 18.5.2016 bol obžalovaný G. T. uznaný vinným, že:

- v úmysle vylákať finančné prostriedky v presne nezistených dňoch v rokoch 2013 a 2014 uverejnil na internetovom portály www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> inzeráty na predaj mobilného telefónu Apple iPhone 5S, na ktoré počas mesiaca jún 2013 reagoval E. T., v mesiaci júl 2013 K. C., v auguste 2013 I. T., G. Y., v mesiaci december 2013 C. J., C. C., D. B., v mesiaci január 2014 G. Y., S. V., v mesiaci február 2014 G. C. a Ing. C. O., v mesiaci marec 2014 E. I. a P. K., v mesiaci apríl 2014 Mgr. J. T., C. T., G. N., I. I., P. Y., MUDr. W. O.-W., v mesiaci máj 2014 C. N., P. G., G. J., G. N., K. E., Y. T. a v mesiaci jún 2014 C. O., I. I. a K. E., ktorým pri telefonickom rozhovore predstieral, že disponuje predmetným mobilným telefónom, ktorý obratom zašle na adresu záujemcu po uhradení finančnej zálohy a na uvedený účel vylákal od celkovo 28 záujemcov zálohy v celkovej výške 13.510,50 eur, a to:

od osoby E. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX, B. C., vo výške 408 eur,
 od osoby K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, L. C. L. E., vo výške 405 eur,
 od osoby I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, vo výške 202,50 eur,
 od osoby G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, okres J., vo výške 420 eur,
 od osoby C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D., vo výške 480 eur,
 od osoby C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, B., vo výške 510 eur,
 od osoby D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, okres D. L. E., vo výške 1.600 eur,
 od osoby G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, Y., vo výške 360 eur,
 od osoby S. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, P., vo výške 705 eur,
 od osoby G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, E., vo výške 400 eur,
 od osoby Ing. C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, J., vo výške 480 eur,
 od osoby E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. J. XXXX/XX, O., vo výške 420 eur,
 od osoby P. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, G., vo výške 420 eur,
 od osoby Mgr. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XXX, vo výške 470 eur,
 od osoby C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. V. XX/XX, J., vo výške 380 eur,
 od osoby G. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. cesta XXX/XX, L., okres D. L. E., vo výške 330 eur,
 od osoby I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ľ. E. X/X, J. L. J., vo výške 420 eur,
 od osoby P. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Do G. XXX/XX, B. D., vo výške 100 eur,
 od osoby MUDr. W. O.-W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, J., vo výške 420 eur,

od osoby C. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX/XX, L. G., vo výške 1.000 eur,
od osoby P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. C. XXX/X/XX, G., vo výške 450 eur,
od osoby G. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, E., vo výške 450 eur,
od osoby G. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, G., vo výške 430 eur,
od osoby K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, B., vo výške 400 eur,
od osoby Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, T., vo výške 400 eur,
od osoby C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, G., vo výške 400 eur,
od osoby I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, T., vo výške 200 eur,
od osoby K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. E. XXX, okres D., vo výške 850 eur,

príčom konal s úmyslom obohatiť sa na úkor poškodených osôb, ktorým ponúkaný tovar nemienil zabezpečiť a do dnešného dňa im objednané mobilné telefóny nedodal, čím spôsobil celkovú škodu vo výške 13.510,50 eur,

- v úmysle vylákať finančné prostriedky v presne nezistený deň v mesiaci január 2014 ponúkol pri osobnom stretnutí J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, C., zaobstaranie mobilného telefónu zn. Apple iPhone 5S za výhodnú sumu 420 eur, s čím poškodený súhlasil a dňa 15.01.2014 uhradil na účet č. XXXXXXXXXXXX vedený v D. D., a. s. majiteľa G. T. sumu 370 eur a následne osobne odovzdal obvinenému 50 eur s tým, že po uhradení uvedenej sumy mu objednaný telefón dodá do jedného týždňa, pričom obvinený konal s úmyslom obohatiť sa na úkor poškodeného J. T., ktorému ponúkaný tovar nemienil zabezpečiť a do dnešného dňa mu objednaný mobilný telefón nedodal, čím mu spôsobil škodu vo výške 420 eur,

čím spáchal pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Za to sa bol odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste uložené:
- trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 zo dňa 04.12.2014, právoplatný 04.03.2015, ktorým mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so skúšobnou dobou na 1 (jeden) rok,
- trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2T/28/2014 zo dňa 28.01.2015, právoplatný 21.02.2015, ktorým mu bol uložený spoločný peňažný trest vo výmere 350,- (tristopäťdesiat) Eur,
- trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1T/24/2015 zo dňa 11.09.2015, právoplatný 29.10.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, nakoľko trest uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 zo dňa 25.09.2014, právoplatný 04.03.2015 považuje súd za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia,
- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 22T/146/2015 zo dňa 11.01.2016, právoplatný 11.01.2016, ktorým mu bol uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov so skúšobnou dobou na 3 (tri) roky, peňažný trest vo výmere 350,-Eur. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmer 1 (jedného) mesiaca nepodmienečne.
Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. boli zrušené výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 zo dňa 04.12.2014, trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2T/28/2014 zo dňa 28.01.2015, právoplatný 21.02.2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1T/24/2005 zo dňa 11.09.2015, právoplatný 29.10.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému G. T. povinnosť nahradiť škodu poškodeným:

- K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, L. C. L. E., vo výške 405 eur,
- I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, vo výške 202,50 eur,
- G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XX, okres J., vo výške 420 eur,
- C. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D., vo výške 480 eur,
- C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, B., vo výške 510 eur,

- Spl. poškodeného I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, okres D. L. E., vo výške 1.600 eur,
- G. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXXX/X, Y., vo výške 300 eur,
- S. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, P., vo výške 705 eur,
- Ing. C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, J., vo výške 480 eur,
- E. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. J. XXXX/XX, O., vo výške 420 eur,
- Spl. poškodeného P. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, G., vo výške 420 eur,
- C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ul. V. XX/XX, J., vo výške 380 eur,
- Spl. poškodeného P. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. Q. XXX/XX, L., okres D. L. E., vo výške 330 eur,
- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. E. X/X, J. L. J., vo výške 420 eur,
- P. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Do G. XXX/XX, B. D., vo výške 100 eur,
- MUDr. W. O.-W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/X, J., vo výške 420 eur,
- C. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XX/XX, L. G., vo výške 1.000 eur,
- P. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. C. XXX/X/XX, G., vo výške 450 eur,
- G. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, E., vo výške 450 eur,
- G. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, G., vo výške 430 eur,
- K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, B., vo výške 400 eur,
- Y. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, T., vo výške 400 eur,
- C. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, Poprad, vo výške 400 eur,
- I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, T., vo výške 200 eur,
- K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. E. XXX, okres D., vo výške 850 eur,
- J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, C., vo výške 420 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18.5.2016 vyplýva, že rozsudok súdu prvého stupňa bol vyhlásený v neprítomnosti obžalovaného G. T. a po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravných prostriedkoch prítomný prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie. Dňa 6.7.2016 súdu prvého stupňa bolo doručené odvolanie obžalovaného G. T. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok zo dňa 18.5.2016 s tým, že odvolanie odôvodní v lehote do 10 dní.

Obžalovaný G. T. sám odvolanie nedoplnil a neodôvodnil, ale odvolanie odôvodnila ustanovená obhajkyňa písomným podaním, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu 11.10.2016, pričom odvolanie odôvodnila nasledovne:

„Voči tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré odvolanie zdôvodňujeme nasledovne.

V rámci odvolacieho konania súdu predkladáme:

- 1/ Zmluva o dodávke tovaru zo dňa 14.3.2013
- 2/ Zmluva o dodávke tovaru zo dňa 25.5.2014
- 3/ Zmluva o dodávke tovaru zo dňa 1.9.2013
- 4/ Zmluva o dodávke tovaru zo dňa 20.2.2014
- 5/ Uznanie dlhu zo dňa 5.3.2016

Obžalovaný nemal v úmysle vylákať finančné prostriedky od poškodených, tak ako mu je kladené za vinu, v rozhodnom období mal uzavreté zmluvy s dodávateľom X. K., ktorý mu mal dodať tovar, tak ako je špecifikovaný v predložených zmluvách o dodávke tovaru, t.j. čo do množstva, ako aj ceny.

Uvedeným dodávateľom bol sám uvedený do omylu tým, že tomuto vyplatil obdržané finančné prostriedky a napriek tomu mu telefóny nedodal, čo je preukázané uznaním dlhu zo strany dodávateľa. Vo vzťahu k objektívnej stránke skutkovej podstaty trestného činu podvodu jednou z obligatórnych znakov je obohatenie sa páchatel'a alebo iného na škodu cudzieho majetku.

Po subjektívnej stránke k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu podvodu sa vyžaduje, aby bolo úmyselným zavinením páchatel'a pokryté nielen to, že „iného uvádza do omylu alebo využíva iného omyl“, ale úmyselným zavinením páchatel'a musí byť pokryté aj to, že takýmto konaním chce „spôsobiť na cudzom majetku škodu“ a zároveň chce „seba alebo iného obohatiť“.

Príčinný vzťah medzi vôľovou činnosťou páchatel'a a právne významným následkom je základnou podmienkou trestnej zodpovednosti. Nie je možné hovoriť o vine páchatel'a, ak nie je zistené, že páchatel' skutočne následok spôsobil (t.j. že mu je možné spôsobený následok pričítať). Otázka pričítania následku páchatel'ovi a otázka zavinenia sú dve celkom rozdielne otázky a nemôžu byť stotožňované. Prvá z nich je otázkou širšou. Ak je niekto uznaný zodpovedným za nejaký následok, tak tento následok spôsobil (možno mu ho pričítať), avšak tým nie je povedané nič o jeho trestnej zodpovednosti, pretože z tohto konštatovania nevyplýva, či ho páchatel' aj zavinil. Pri otázke príčinného vzťahu ide o objektívny

vzťah medzi páchatel'ovým činom a následkom, pri otázke zavinenia ide o vzťah čisto subjektívny, o vzťah vôle páchatel'a k určitému protiprávnemu následku. Aby bolo možné rozhodnúť o trestnom čine (právne ho kvalifikovať), musí sa najskôr zistiť, či sa skutok stal, t.j. musí sa zistiť príčinný vzťah medzi konaním (činnosťou) páchatel'a a následkom a až následne možno posudzovať otázku zavinenia.

S poukazom na argumentáciu v odvolaní máme za to, že sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto nezodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti, právo obstaráť dôkazy majú aj strany, orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podmienka náležite zisteného skutkového stavu znamená, že v trestnom konaní musia byť všetky okolnosti trestného činu zistené v takom rozsahu, aby bolo možné vzhľadom na konkrétne štádium trestného konania rozhodnúť. Výrok rozsudku sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré celkom vylučujú ich pochybnosť a vierohodnosť.

Na záver si dovoľíme uviesť, že hodnotenie dôkazov úzko súvisí s ich previerkou, ktorá závisí od stupňa presvedčivosti jednotlivých dôkazov, ako aj od ich zhodnotenia. Súd by mal vykonávať zhodnotenie každého dôkazu samostatne, ako aj ich hodnotenie v ich súhrne. Výsledkom hodnotenia dôkazov je záver, ktoré závažné skutočnosti, z ktorých dôkazov boli preukázané a dokázané a výsledkom by malo byť v konečnom dôsledku zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie, týmito zásadami sa súd neriadil, pretože jednotlivé dôkazy nevyhodnotil v ich súhrne a nevysporiadal sa so všetkými skutočnosťami tvrdenými na obhajobu obžalovaných.

V súvislosti so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku poznamenávame, že táto zásada je základným a nevyhnutným podkladom pre zistenie skutkového stavu tak, aby sa v každom jednotlivom prípade vzali do úvahy osobitosti daného prípadu. Voľné hodnotenie dôkazov znamená hodnotenie, ktoré nie je zákonom presne vymedzené a uplatňuje sa vo všetkých štádiách trestného konania. Záver o pravdivosti resp. nepravdivosti určitej skutočnosti sa musí zakladať na starostlivom posúdení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne. Aj keď nezodpovie na každú namietanú, rozporovanú skutočnosť, rozhodnutie ako také musí však dať odpovede na všetky základné, podstatné otázky, ktoré sú dôležité a rozhodujúce pre rozhodnutie, z ktorých bude jednoznačne a bez pochyb preukázaná vina obžalovaných.

Obhajoba má za to, že po vykonaní celého dokazovania vo vzťahu k obžalovanému neexistuje taká dôkazná situácia o ich vine, ktorá by ju preukazovala. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám o sebe, bez dostatočných a hodnoverných dôkazov nie je spôsobilý vytvoriť spoľahlivý a najmä zákonný predpoklad pre odsudzujúci výrok súdu.

Predložením dôkazov v rámci odvolacieho konania je preukázané, že obžalovaný sa nedopustil trestnej činnosti kladenej mu za vinu v rozsahu, v akom je táto opísaná v rozsudku. Dôkazy preukazujú, že obžalovaný nenaplnil po subjektívnej a objektívnej stránke skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu podvodu.

Navrhujeme odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu v Ružomberku č.k. 8T/88/2015 zo dňa 18.5.2016, ktorým bol G. T. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona zrušil a vec vrátil súdu podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku na nové konanie a rozhodnutie."

Prílohou odvolania sú kópie zmlúv o dodávke tovaru zo dňa 14.3.2013, 25.5.2014, 1.9.2013, 20.2.2014 a uznanie dlhu zo dňa 5.3.2016.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného G. T..

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka uviedla, že odvolanie obžalovaného a jeho dôvody považuje za účelové a navrhuje ho zamietnuť, pretože rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny. Obhajkyňa obžalovaného navrhla odvolaciemu súdu postup podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., a teda zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu a vrátiť vec na nové prejednanie a rozhodnutie. Poškodený P. G. navrhol odvolanie zamietnuť s tým, že trvá na nárokoch na náhradu škody. Obžalovaný prehlásil, že sa prikláňa k návrhu svojej obhajkyne.

Krajský súd ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k takým zásadným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Nesprávne uvedené mená niektorých poškodených a dátumy ich narodenia, ktoré sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa tak vo výroku o vine, ako i vo výroku o náhrade škody napravil odvolací súd vlastným rozhodnutím (P. K. je narodená XX.X.XXXX a nie X.X.XXXX ako je nesprávne uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, G. N. je narodený X.X.XXXX a nie XX.XX.XXXX ako je nesprávne uvedené vo výroku rozsudku súdu prvého stupňa).

Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že s poukazom na vek poškodených D. B., P. K. a G. N. nebol v čase rozhodovania odvolacieho súdu (a ani okresného súdu) dôvod priznávať nárok na náhradu škody ich zákonným zástupcom. Aj toto pochybenie súdu prvého stupňa odvolací súd napravil vlastným rozhodnutím v časti výroku o uplatnených nárokoch na náhradu škody jednotlivých poškodených.

Obžalovaný G. T. na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom prvého stupňa sa odmietol vyjadriť ku skutkom, ktoré mu boli kladené za vinu obžalobou. Súd prvého stupňa sa ale na hlavnom pojednávaní na podklade procesne relevantného dokazovania vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi aspektami veci tak z hľadiska ustálenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, právnej kvalifikácie konania obžalovaného, rozhodnutia o druhu a výmere trestu, ako i rozhodnutia o procesne relevantným spôsobom uplatnených nárokoch poškodených. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblasti skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a polemizuje s odôvodnením jeho rozhodnutia. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Napriek uvedeným záverom krajskému súdu neuniklo, že orgány činné v trestnom konaní, ako i okresný súd neboli dôsledné pri formulovaní výroku o vine, kedy jednotlivé čiastkové konania nie sú prehľadne zosumarizované a chronologicky zoradené. Zistené nedostatky však majú čisto formálno-technický charakter, ktorý nemá zásadný význam pre rozhodnutie o vine obžalovaného. V ďalšej časti krajský súd poukáže na zistené pochybenia orgánov činných v prípravnom konaní, ako i okresného súdu, ktoré však pri absencii odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného majú v podstate len akademický význam.

1/ Po preskúmaní napadnutého rozsudku a oboznámení sa k veci sa vzťahujúcim spisovým materiálom (vrátane príslušných pripojených spisov) odvolací súd zistil, že tak orgány činné v trestnom konaní ani okresný súd nepostupoval správne, keď zrejme, stotožniac sa s právnym názorom obžaloby, predmetné stíhané čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu finálne právne kvalifikoval ako jeden pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods. 13 prvá veta pred bodkočiarkou Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

V ustanovení § 122 ods. 3 Tr. zák. je vymedzený okamih, kedy páchatel' začína páchať nový skutok, a teda aj nový trestný čin, a to aj v prípade pokračujúcich, hromadných, resp. trvácich trestných činov. V týchto prípadoch sa potom uplatní ustanovenie o opakovaní trestnej činnosti (§ 122 ods. 9 Tr. zák.), a to aj vtedy, keď je daná objektívna a subjektívna súvislosť (ide o viacčinný súbeh tých istých trestných činov). Moment, ktorý delí pokračovanie jedného páchatel'a v konaní na dva samostatné skutky, je moment oznámenia uznesenia o vznesení obvinenia obvinenému za predpokladu, že toto uznesenie neskôr nadobudne právoplatnosť, inak by totiž nešlo o právne relevantný procesný úkon.

V posudzovanom prípade sa obžalovaný dopúšťal podvodného konania za účelom získania finančných prostriedkov (t.j. pokračoval v páchaní toho trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák.) v časovom horizonte od júna 2013 do júna 2014, teda všetky čiastkové útoky obžalovaného spája nielen objektívna súvislosť v čase, ale i v spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, t.j. jednotiaci zámer obžalovaného ako páchatel'a spáchať uvedený trestný čin (obžalovaný v priebehu označeného obdobia vylákaval od viacerých osôb minimálne trojciferné finančné čiastky pod zámienkou zaobstarania mobilného telefónu).

Preskúmaním na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu, vrátane pripojených spisov odvolací súd zistil, že súdené čiastkové útoky nemôžu byť právne kvalifikované ako jeden skutok a tým aj jeden pokračovací trestný čin (zločin) podvodu, pretože v posudzovanom období páchania stíhanej trestnej činnosti (t.j. od júna 2013 do júna 2014) bolo obžalovanému minimálne 2-krát oznámené vznesenie obvinenia za obdobné podvodné konanie, a to:

- dňa 23.12.2013 za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. spáchaný 28.11.2009, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014 (právoplatný 4.3.2015),

- dňa 30.12.2013 za skutok spáchaný 11.9.2013, ktorý bol spolu s iným čiastkovým útokom (pôvodne stíhaným v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 1T/188/2014) kvalifikovaný ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 2T/28/2014-183 z 28.1.2015.

Práve tieto oznámenia o vznesení obvinenia obžalovanému G. T. delí jeho pokračovanie v konaní - páchaní rovnorodej trestnej činnosti na 3 samostatné skutky - 3 samostatné pokračovacie trestné činy podvodu podľa § 221 Tr. zák. spáchané pred 23.12.2013, po 23.12.2013 do 30.12.2013 a po tomto dátume.

Z uvedeného je teda zrejmé, že v posudzovanom prípade by malo byť stíhané konanie obžalovaného právne posúdené ako minimálne 3 pokračovacie trestné činy podvodu, keďže v čase páchania stíhanej trestnej činnosti (jednotlivých čiastkových útokov súdených v tomto trestnom konaní), boli obžalovanému preukázateľne oznámené minimálne dve jemu vznesené obvinenia. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie podal len samotný obžalovaný a zmena právnej kvalifikácie z jedného pokračovacieho zločinu na viac (minimálne 3) pokračovacích trestných zločinov podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 a 3 písm. c) Tr. zák. (závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách podľa § 138 písm. j) Tr. zák. s poukazom § 127 ods. 12 Tr. zák. - t.j. viac ako najmenej troch osobách - obdobne judikát tunajšieho trestnoprávneho kolégia Jtk 8/11, prijatý 16.11.2011) by vyznelo v neprospech obžalovaného, odvolací súd rešpektujúc zákaz reformatio in peius, k zmene právnej kvalifikácie (v neprospech obžalovaného) nepristúpil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd ani ďalej nezisťoval, či v inkriminovanom období, neboli obžalovanému oznámené aj ďalšie jemu vznesené obvinenia za obdobnú trestnú činnosť.

K výroku o treste:

Vychádzajúc z chronologického náčrtu trestnej činnosti obžalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. aj výroky o treste obsiahnuté:

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014 (nie 4.12.2014 ako uviedol okresný súd - v tento deň bol doručený obžalovanému),

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 2T/28/2014 z 28.1.2015

- v rozsudku Okresného súdu Žilina, sp.zn. 22T/146/2011 z 11.1.2016.

Z ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že súd je povinný uložiť páchatel'ovi súhrnný trest za všetky trestné činy, ktoré boli spáchané skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin tohto páchatel'a. Ak bol páchatel' odsúdený viacerými rozhodnutiami (rozsudkami, trestnými rozkazmi) za trestné činy spáchané skôr, ako bolo súdom prvého stupňa vyhlásené prvé z nich,

súd musí zrušiť výroky o treste v takých všetkých predchádzajúcich rozhodnutiach, ktoré sú v pomere uvedenom v ustanovení § 42 ods. 1 Tr. zák., a páchateľovi uložiť súhrnný trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť (t.j. za všetky trestné činy spáchané vo viacčinnom súbahu).

/za čas spáchania pokračovacieho trestného činu, ktorý tvorí jediný skutok, sa považuje čas dokončenia trestného činu - t.j. okamih kedy bol spáchaný - dokončený posledný čiastkový útok - t.j. za čas spáchania súdeného pokračovacieho zločinu odvolací súd v danom prípade považoval bližšie neurčený deň mesiaca jún 2014/

V danom prípade bolo obžalovanému potrebné uložiť súhrnný trest okrem vyššie uvedeného súdeného pokračovacieho zločinu podvodu, ktorý bol predmetom tohto trestného konania, i (a len) za nasledovný trestný čin - spáchaný vo viacčinnom súbahu s týmto pokračovacím zločinom podvodu, a to prečin podvodu podľa § 221 ods. 1

Tr. zák., pre ktorý už bol v minulosti právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/24/2015-116 z 11.9.2015, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu obvinenému, nakoľko trest odňatia slobody uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014 vo výmere 8 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba na 1 rok, pokladal súd za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa.

Okresný súd nepostupoval správne, keď konštatoval existenciu viacčinného súbahu aj vo vzťahu:

- k prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (skutok 28.11.2009), zo spáchania ktorého bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014 (nie zo 4.12.2014 ako nesprávne uvádza okresný súd - dňa 4.12.2014 bol obžalovanému tento trestný rozkaz doručený), právoplatným 4.3.2015,

- k pokračovaciemu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (skutky z 12.9.2013 a 10.12.2013), zo spáchania ktorého bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2T/28/2014-183 z 28.1.2015, právoplatným 21.2.2015,

- zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (skutok z apríla 2014), zo spáchania ktorého bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 22T/146/2014-261 z 11.1.2016, právoplatným toho istého dňa, t.j. 11.1.2016. Označené trestné činy nie sú v súbahu so súdeným pokračovacím zločinom, za ktorý bol v predmetnom trestnom konaní obžalovanému ukladaný trest.

V súvislosti s definíciou viacčinného súbahu odvolací súd pripomína, že viacčinný súbeh trestných činov je z časového hľadiska daný vtedy, ak v období medzi prvým z nich a posledným z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchateľa (bez ohľadu na to, či sa odsudzujúci rozsudok týkal niektorého z týchto trestných činov alebo trestného činu spáchaného ešte skôr, mimo okruhu týchto skúmaných trestných činov), a to takého rozsudku, ktorý bol ako prvý odsudzujúci rozsudok v trestnom stíhaní pre tento trestný čin vyhlásený a ktorý potom svojho času aj nadobudol právoplatnosť a možno naň dosiaľ prihliadať. Z tejto definície vyplýva, že okamih vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku spôsobuje, že vo vzájomnom pomere viacčinného súbahu nemôže byť trestný čin spáchaný pred týmto okamihom a trestný čin spáchaný po tomto okamihu. Súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbahu, a to len vtedy, ak páchateľ bol za časť zbierajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd teda páchateľa odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbahu so skorším trestným činom (za ktorý už bol odsúdený).

V posudzovanom prípade je nepochybné, že medzi predmetným pokračovacím zločinom podvodu a vyššie označenými trestnými činmi podvodu, zo spáchania ktorých bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným v trestných konaniach vedených na:

- Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 2T/60/2014 *

- Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 2T/28/2014

- Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 22T/146/2014

nie je daný viacčinný súbeh, pretože medzi ich spáchaním došlo dňa 14.5.2014 k vyhláseniu rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 35T/106/2013 za prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bolo upustené od uloženia súhrnného trestu - čo nemá za následok „fikciu neodsúdenia“ (vo vzťahu k trestnému činu v trestnej veci * vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 2T/60/2014 dokonca viacerých rozhodnutí majúcich charakter odsudzujúceho rozsudku za trestné činy obžalovaného, a to v trestných konaniach vedených pod sp.zn. 3T/102/2011, 2T/3/2012, 1T/18/2013), t.j. viacčinný súbeh bol „pretrhnutý“. Za takejto situácie nemožno ohľadne vyššie označených trestných činov podvodu

hovorí o viacčinnom súbehu, ale len o recidíve. Vo vzťahu k spomínanému rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 35T/106/2013 odvolací súd poznamenáva, že tento má naďalej charakter odsudzujúceho rozsudku i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 3T/26/2015 z 22.3.2016 došlo v rámci uloženia súhrnného trestu k zrušeniu výroku o treste obsiahnutom v označenom rozsudku.

V posudzovanom prípade je daný viacčinný súbeh len medzi prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. (skutok z 19.-20.5.2014), zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným spomínaným trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/24/2015-116 z 11.9.2015 (ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 2T/60/2014 z 25.9.2014) a v tomto konaní súdeným (jedným) pokračujúcim zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. (pri nezmenenej právnej kvalifikácii z dôvodu ZRIP), ktorého moment dokončenia odvolací súd ustálil na mesiac jún 2014 (kedy bol spáchaný posledný čiastkový útok).

Vzhľadom na uvedené okresný súd mohol a mal ukladať súhrnný trest za vyššie konkretizovaný viacčinný súbeh pokračovacieho zločinu podvodu a prečinu podvodu, pričom v rámci ukladania tohto súhrnného trestu mal byť postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený len o výrok o treste obsiahnutý v trestnom rozkaze Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/24/2015-116 z 11.9.2015. Preskúmaním predloženého spisového materiálu však odvolací súd zistil, že tento výrok o treste (obsiahnutý v trestnom rozkaze Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/24/2015-116 z 11.9.2015) už bol v rámci uloženia súhrnného trestu zrušený rozsudkom Okresného súdu Žilina, č.k. 22T/146/2014-261 z 11.1.2016. Za tejto situácie sa odvolací súd musel vysporiadať s tým, či a s akými právnymi následkami možno zrušiť už zrušený výrok o treste, majúci na zreteli, že v tomto trestnom konaní je možné zasahovať do iných právoplatných rozhodnutí len za podmienok a spôsobom, ktorý umožňuje zákon (pri ukladaní spoločného a súhrnného trestu). Odvolací súd sa teda musel zaoberať otázkou, či za danej situácie formálne naplniť literu zákona a obžalovanému uložiť súhrnný trest alebo reagujúc na vzniknutú procesnú situáciu a trest ukladať ako trest samostatný.

Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ 14 súdne postihnutý, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Okresný súd pri ukladaní trestu správne vyhodnotil túto skutočnosť ako prirážajúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

V dôsledku prevažujúceho pomeru prirážajúcich okolností (1:0) by následne v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo nutné zvýšiť dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 písm. c) Tr. zák., kde je zákonom ustanovená trestná sadzba 3 až 10 rokov, o jednu tretinu, čím by sa trestná sadzba dostala do rozpätia 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov. Toto rozpätie trestnej sadzby, v rámci ktorej môže byť obžalovanému uložený trest, platí bez ohľadu na to, či by bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest alebo trest samostatný, teda aj za rešpektovania absorpčnej zásady zakotvenej v ustanovení § 41 ods. 1 Tr. zák. (pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. je spomedzi relevantných trestných činov trestným činom najprísnejšie trestným). Len pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že v posudzovanom prípade neprichádzala do úvahy aplikácia § 38 ods. 7 Tr. zák., pretože ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. bez toho, aby bola použitá tzv. asperačná zásada, nemožno považovať za zvyšovanie trestnej sadzby, a preto nemožno hovoriť ani o neprimeranej prísnosti trestu v zmysle § 38 ods. 7 Tr. zák. (obdobne Rt 50/2015). Inak povedané za vyššie opísaných okolností nemá žiaden vplyv na určenie rozmedzia trestnej sadzby či trest odňatia slobody bude ukladaný ako trest súhrnný alebo samostatný t.j. v tomto prípade je jedno, či uložený trest odňatia slobody bude ukladaný ako trest samostatný alebo ako trest súhrnný. Pri zvolení ktorejkoľvek z týchto dvoch alternatív bude postavenie obžalovaného aj v rámci ukladania trestu rovnaké.

K výroku o náhrade škody

V danom prípade je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním uvádzal do omylu aj v tom čase neploletých D. B., nar. XX.XX.XXXX, P. K., nar. XX.X.XXXX (nie XX.XX.XXXX ako sa nesprávne uvádza vo výroku o vine rozsudku okresného súdu - to je dátum narodenia matky menovanej), a G. N., nar. X.X.XXXX. (nie XX.XX.XXXX ako sa nesprávne uvádza vo výroku o vine rozsudku okresného súdu - to je dátum narodenia otca menovaného), od ktorých vylákal finančné prostriedky predstieraním, že tieto sú platbou za mobilný telefón ponúkaný na predaj prostredníctvom internetového portálu www.bazos.sk. V konaní bolo nepochybné preukázané, že aj vyššie menovaní obžalovanému ním požadované finančné

sumy poslali na účet. Konaním obžalovaného boli nepochybne poškodení D. B., P. K. a G. N., ktorým jediným patrí uplatňovať práva poškodeného v tomto konaní. Na uvedenom závere by nič nemenila ani skutočnosť, ak by títo poškodení tieto finančné prostriedky získali od svojich rodičov, nakoľko spôsob získavania peňažných prostriedkov poškodených nebol v príčinnej súvislosti so spáchaným trestným činom, keďže konanie obžalovaného smerovalo výlučne voči osobám, ktoré prejavili záujem o ponúkaný mobilný telefón, a nie voči ich rodičom. Obeťami podvodného konania obžalovaného boli okrem iných výlučne vyššie menovaní a len voči nim smeroval úmysel obžalovaného obohatiť sa na škodu ich majetku. Rodičia menovaných by mohli byť prípadne poškodení konaním svojich detí, v prípade, ak by im deti zobrali finančné prostriedky bez ich vedomia a súhlasu, nie však konaním obžalovaného. Rodičia menovaných (resp. jeden z nich) mohli vykonávať práva svojich detí poškodených D. B., P. K. a G. N., v čase ich maloletosti a do nadobudnutia ich plnoletosti, len ako ich zákonní zástupcovia (§ 48 ods. 1 Tr. por.). Aj v tomto období (t.j. počas maloletosti poškodených) však tieto práva uplatňovali len v mene poškodených, a nie vo svojom, pričom momentom nadobudnutia plnoletosti poškodených počas trestného konania ich práva zákonného zástupcu ex lege zanikli. Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd nepostupoval správne, keď obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu rodičom vyššie menovaných poškodených, ktorých dokonca okresný súd označil ako splnomocnencov poškodených. Tak postavenie poškodených, ako i nárok na náhradu škodu patrí tým, ktorých obžalovaný uviedol do omylu a podvodným konaním od nich vylákal rôzne finančné sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.